

Megvalósítható a zenei analitikus katalógus!

A zenei analitikus katalógus ügyében a Könyvtárosban megjelent cikkekre (Krutzler Ferenc: Zenei analitikus katalógust! 1977/9. sz.) és a Könyvtárosegyesület zenei szekciójának kiegészítő javaslatára, amelyet levélben kaptunk meg, a következőket válaszoljuk:

A zenei szekció által javasolt két folyóirat (Muzsika, Élet és Irodalom) analitikus feldolgozását és annak az irodalmi katalógus mellékleteként történő közreadását 1978. január 1-től könyvtárunk vállalni tudta volna. Kikértük azonban e tárgyban a hálózatunk keretén belül működő zenei részlegek könyvtárosainak véleményét is, s ez arról győzött meg minket, hogy lényegesen szélesebb körűek az igények a zenei tájékoztatásra.

Mindezek alapján az a véleményünk, hogy a Muzsika és az Élet és Irodalom analitikus feldolgozása és az irodalomtörténeti analitikus katalógus mellékleteként való közreadása semmiképpen sem oldja meg a zenei tájékoztatás kérdését, mivel lényegesen több periódikum feldolgozása szükséges:

A zenei folyóiratok (*Magyar Zene, Muzsika, Parlandó, Kóta, Ifjú Zenebarát*) feldolgozása mellett szükséges az egyéb folyóiratok (*Alföld, Jelenkor, Nagyvilág, Tiszatáj, Új Írás*), a hetilapok közül meg az *Élet és Irodalom*, az *Új Tükör*, a *Magyarország* és a *Magyar Ifjúság* feldolgozása. Ezekon kívül a négy országos napilap (*Népszabadság, Népszava, Magyar Hírlap, Magyar Nemzet*) zenei témájú cikkeinek felvételét is fontosnak tartjuk. A zenei tanulmánykötetek analitikus feltárása elengedhetetlen. Ehhez a nagy vállalkozáshoz szeretnénk kikérni az országban működő zenei könyvtárosok véleményét, és meg kell teremtenünk a vállalkozás technikai feltételeit (sokszorosítás, terjesztés) is.

Ezért azt tervezzük, hogy próbaszámot készítünk, amelyet az érdekeltek megvitátnának. Így a vállalkozás 1979. január 1-től megindulhatna.

Révész Ferenc

A könyvkiemelés rendjét időnként változtatni kell

Vargha Balázs *A betűrend diadala és nyomorúsága* című cikkében (Könyvtáros, 1977. 8. sz.) hangsúlyozza, hogy a könyvek rendje a polcokon a szabadpolc korszakában vált fontossá. A szakirodalom és a szépirodalom általános rendezési elvének ismertetése után megemlíti, hogy „A gyermekkönyvtárak már jó húsz évvel ezelőtt bevezették a szépirodalom műfaji-tematikus rendjét a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár kezdeményezésére”. Ez az elrendezés burkoltan életkori is — állapítja meg —, majd hozzáfűzi, hogy a gyermekkönyvtári csoportosítás tovább tagolódott (tudományos fantasztikus művekre stb.). A továbbiakban Vargha Balázs szavá teszi, hogy „néhány budapesti gyerekkönyvtárban... a képeskönyveket, meséskönyveket, verseket és színdarabokat kivéve közös betűrendbe sorolták be a szépirodalmat, gyerekregényt, kalandosat, fantasztikusot, történelmit stb... Újjáélelt... az az elv, amely a drámák-versek belekeverését javasolta a betűrend masszájába.”

Lássuk hát a Fővárosi Szabó Ervin hálózat korábbi állományfelállítási rendjét és a mostani, Vargha Balázs által kifogásolt csoportosítást:

A kölcsönözhető műveket két nagy csoportra osztották: az alsó és a felső tagozatosok olvasmányaira. A kisebbek számára a következő szépirodalmi állománycsoportokat alakították ki: képeskönyvek (K), mesék (M); a nagyobbaknak: állattörténetek (Á), gyermekvilág-úttörőélet (GyK—GyU), kalandos történetek (Kt), fantasztikus regények (Ft), történelmi regények és mondák (T), életrajzok (É), válogatás a felnőttek irodalmából (S), költemények (V) és végül színművek (Sz.). 1975 őszén kísérletképpen a kőbányai (12-es) és a József Attila lakótelepi (48-as) könyvtár gyermekrészlegében, 1976-ban pedig a kispesti, 25-ös könyvtár gyermekrészlegében és az óbudai 8-as számú gyermekkönyvtárban is egyetlen betűrendbe osztották a szépirodalmat, illetve bizonyos műfaji-tematikus csoportokat.